

♥Sol i lluna♥

Hola, el meu nom és Selena i som la deessa de la Lluna. Com la lluna, cada nit don mitja volta al món. Un dia se'm va ocórrer seguir un poc més endavant de la ruta que faig habitualment. A la llunyania es veia alguna cosa molt brillant. Quan més m'apropava, menys veia.

De sobte vaig xocar amb Hèlios, el déu del Sol. Ell me va saludar, jo tartamudejant li vaig preguntar qui era i què feia de nit al meu territori. Ell me va dir que no era el meu territori, que estava a la frontera entre la nit i el dia.

Em va guanyar la intriga i li vaig començar a preguntar moltes coses:

-Quin soroll feien els ocells? Com eren els núvols?
Com eren les flors en florir...?

Ell me va aturar i me digué que si quedàvem demà a la mateixa hora, m'ho mostraria tot.

L'endemà vaig tornar i ell em va donar una rosa molt bonica i preciosa.

Cada dia me mostrava alguna cosa diferent: com s'enamoren els éssers vius, el soroll d'un ocell,...

Un dia vaig arribar tard, ja era a trenc d'alba. Me vaig posar molt trista i vaig decidir travessar la frontera.

Com era de matinada podia creuar temporalment, així que vaig donar la volta al món fins que el vaig trobar.

Estava mirant el trenc d'alba. Me seguí devora seu i vaig sentir la fletxa de Cúpid al cor.

Li vaig fer una abraçada i li vaig dir que l'havia enyorat. Ell me va empènyer i me preguntà qui era. En comptes de respondre-li, vaig donar voltes al seu voltant i em vaig adonar que no era Hèlios, si no Hèspèris, el déu del trenc d'alba.

En adonar-me em va fer tanta vergonya, que vaig sortir corrent i me'n vaig anar als núvols.

Em vaig posar a contemplar els núvols i a relaxar-me. Vaig escoltar algú plorant. Em vaig acostar i era Hèlios. D'amagat, em vaig apropar i sentí que estava amb una flor dient: m'estima, no m'estima...

Em vaig posar nerviosa i pensí que jo no li agradava, que ell estimava a una altra.

Em vaig aixecar i quan volia anar-me'n, em va agafar de la mà i es va posar vermell. Em va donar una flor i va sortir corrent. Vaig pensar que era una cita.

Em vaig posar un vestit negre amb llunes. En anar-hi, vaig veure un cor fet de pètals envoltant la Torre Eiffel. Em posí al mig i s'apropà Hèlios amb un vestit groc i una corbata blanca.

Ell s'apropà i em va fer un petó a la galta.

Em va dir que érem dos imants; dos pols oposats que acaben atrapant-se.

Amb tota l'emoció del món li vaig donar una besada i es va crear un eclipsi lunar al cel. VA SER MÀGIC.

Des d'aquell moment ens ajuntem cada capvespre i donam voltes al món, visitant els llocs més bonics de l'univers.

Fi

Afrodita

PRIMER PREMI 5è EP
DANIELA ÀLVAREZ